# Evigt verksam

Predikan av pastor Göran Appelgren

**“Ge framgång åt våra händers verk, ja, åt våra händers verk må du ge framgång.”**
***Ps 90:17***

## Inledning

Det är allhelgonahelg och många människor går till gravplatser av olika slag och tänder ljus för att hedra och minnas anhöriga, vänner och bekanta som har gått före till den andliga världen. Många tankar och känslor uppstår, både om dem och om oss själva. En fin gammal formulering som har använts inom den svenska kristenheten lyder så här: ”Herre, lär oss att så betänka vår egen förestående bortgång, att vi, när vi ska skiljas från detta förgängliga livet, må vara beredda till en salig hädanfärd.” Det påminner om en vers i dagens läsning från Psaltarpsalmen 90, vers 12: ”Lär oss inse att våra dagar är räknade, så att vi får visa hjärtan.” Det betyder – ta vara på livet och förvalta det på ett klokt sätt. För då blir det en lyckad fortsättning i evighetens rike.

## Läsningar

### Från den Heliga Skrift

Ps 90:1-5, 12-17:

En bön av gudsmannen Moses. Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte. Innan bergen blev till och du skapade jorden och världen, ja, från evighet till evighet är du Gud. Du låter människorna vända åter till stoft, du säger: "Vänd åter, ni människobarn!" Ty tusen år är i dina ögon som den dag som förgick i går, de är som en nattväkt. Du sköljer dem bort, de är som en sömn. Om morgonen liknar de gräset som frodas. Om morgonen gror det och blomstrar, om aftonen vissnar det och blir torrt. … Lär oss att inse att våra dagar är räknade, så att vi får visa hjärtan. Vänd åter, HERRE! Hur länge dröjer du? Förbarma dig över dina tjänare! Mätta oss med din nåd när morgonen gryr, så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar. Gläd oss lika många dagar som du har plågat oss, lika många år som vi har sett olycka. Låt dina gärningar uppenbaras för dina tjänare och din härlighet över deras barn. Må HERRENS, vår Guds, ljuvlighet vara över oss. Ge framgång åt våra händers verk, ja, åt våra händers verk må du ge framgång.

Översättning: Svenska Folkbibeln 1998

**Från uppenbarelsen i Herrens andra ankomst**

Arcana Cœlestia # 4676:

Allt eftersom kroppen eller den yttre människan åldras, så övergår den inre människan till något som har nytt liv i sig. Genom åldern fullkomnas människans ande, under det att hennes kroppsliga krafter avtar. Så är det än mer i det andra livet. De som där är i himlen förs av Herren oavbrutet fram till ett mer fullkomligt liv, och till sist ända in i ungdomens blomstrande liv; så också de som har dött i en god ålderdom.

Gudomliga försynen #324:6:

Varje människa har skapats för att leva i ett lyckligt tillstånd i evighet, ty Herren som vill att varje människa skall leva i evighet, vill också att hon skall leva i ett lyckligt tillstånd. Evigt liv är evig lycksalighet. Detta tillstånd är faktiskt skapelsens ändamål.

Amen! Här slutar våra läsningar. Välsignade är de som hör Ordet och lyder det!

## Predikan

**Vad ska du bli?**

När vi pratar med barn och ungdomar händer det rätt ofta att vi ställer frågan: ”Vad ska du bli när du blir stor?” Barnet ler glatt och drömmarna strålar fram ur ögonen. Tonåringen är lite mer realistisk men har också drömmar. ”Jag ska söka in på Skogshögskolan. Jag älskar djur och natur.” Ja, frågan finns där, för livet kommer till oss. Dagarna går, barnet blir äldre, mognar, blir vuxen, går ut i livet. Man måste ju göra något med sitt liv. ”Vad ska du bli när du blir stor?” Eller för någon mitt i livet blir frågan: ”Vad ska du göra härnäst?” Livet står inte stilla. Dagarna kommer till oss. Vi måste göra något med livskrafterna. Vad väljer vi då att göra?

Om jag ser på mig själv, så undrar jag ibland fortfarande ”vad jag ska bli när jag blir stor?” Ja, jag undrar egentligen om jag ännu har blivit stor. För vad är det att vara vuxen! Blir vi det någonsin – vuxna?

**Ljus på gravarna**

Det här är frågor vi kan ställa oss när vi tänker på de människor vi känner och älskar som har gått före oss till den andra sidan, till det eviga livet. Vad hade de för drömmar och vad blev det av drömmarna? Kände de sig som vuxna, som att de hade hittat rätt uppgift, och att de använde livskrafterna på ett bra sätt? Det vet vi förstås inte, men frågan gör att vi kan funder lite över hur livet gestaltar sig, först här och sedan där på andra sidan.

När vi en mörk eftermiddag i oktober tittar ut över alla ljus vid kyrkogårdens gravar, eller någon annanstans i stillhet tänder ett ljus för någon som har gått bort, så gör vi det med en stark känsla av att personen vi tänker på har lämnat ett livsverk bakom sig, lämnat en gåva

till världen, till medmänniskorna, till oss. Ett liv fullt av energi, engagemang, uppoffringar, strävanden, umbäranden, framgångar, misslyckanden, drömmar, besvikelser. Så, när vi ser alla de där ljusen på gravarna, så är det så otroligt mycket liv som vi ser. Åratal av liv, århundraden av liv om vi lägger ihop alltihopa. Och vi kan tänka, att Herren säger till var och en av dem: ”Bra, du trogne och gode tjänare!” *Matt 25:21*

**Fortsättningen**

Men så har vi fortsättningen. Det är ju den som sysselsätter oss lika mycket när vi tänder våra ljus. I dagens text från psaltarpsalmen 90 hör vi Moses be så här: ”HERRE, ge framgång åt våra händers verk, ja, åt våra händers verk må du ge framgång.” *Ps 90:14* Det är ju precis det som är önskan med våra liv, ”framgång åt våra händers verk”, och det vi hörde från Matteus är uppfyllelsen av den önskan. ”Bra, du trogne och gode tjänare!” Därför anar vi ett lyckligt tillstånd där på andra sidan.

Det finns en fin text i Jesaja som poetiskt andas av lycka och trygghet. ”De skall bygga hus, och få bo i dem, plantera vingårdar och få äta deras frukt. När de bygger hus, skall andra inte bo i dem, när de planterar något, skall andra inte äta av det … Mina utvalda skall länge få njuta av sina händers verk.” *Jes 65:21-22*

”Njuta av sina händers verk” – ansträngningarna i det här livet är inte förgäves. Det finns en belöning. Från Swedenborgs skrifter hörde vi följande i dagens läsning: ”Varje människa har skapats för att leva i ett lyckligt tillstånd i evighet, ty Herren som vill att varje människa skall leva i evighet, vill också att hon skall leva i ett lyckligt tillstånd.” *Gudomliga försynen #324:6* Citatet kommer från verket *Gudomliga försynen*, där Herrens försyn beskrivs som en för oss osynlig, gudomlig kraft som för oss framåt, uppåt, hemåt – så länge som vi samarbetar med Herren. Och det utgår jag ifrån att vi gör. Det som är vårt liv och väsen är en gåva från Gud, och vi gör allt vi kan för att förvalta den gåvan väl. Då är vi ”goda och trogna tjänare” som får ”gå in i vår Herres glädje”, *Matt 25:21,* dvs fortsätta livet i himlen. Och det är så vi tänker när vi tittar ut över alla ljusen. Livet fortsätter på andra sidan – i ett lyckligt tillstånd.

**Vad gör de?**

Men vad gör nu dessa uppståndna människor egentligen, där på andra sidan, frågar vi oss. Vi vet hur livet på jorden ser ut. Flickans drömmar om att bli balettdansös, ynglingens intresse för djur och natur, alla människor, unga som gamla, som tar initiativ till alla möjliga, nyttiga saker. Vi vet ungefär hur livet på jorden fungerar, och därför kan vi ganska konkret föreställa oss hur olika människors liv gestaltar sig. En pilot flyger fram och tillbaka över världen. En barnmorska hjälper kvinnor att föda sina barn. Även om vi inte gör samma sak som de, så kan vi ändå rätt väl föreställa oss vad det handlar om.

Men livet i himlen då? Då är det skönt att kunna gå till uppenbarelserna i Herrens andra ankomst. I t ex *Himmel och helvete* får vi veta en otrolig mängd detaljer om livet i himlarna. Vi förstår att livet där är absolut verkligt och konkret i den meningen att vi lever helt normala liv där också – med den skillnaden att vi där identifierar oss med en andligt substantiell kropp i stället för med en materiell, fysisk kropp. Upplevelsemässigt är det däremot ingen skillnad, förutom den mycket stora skillnaden att det inte finns några krämpor eller fysiska

begränsningar där. På samma sätt som en frisk kropp här på jorden fungerar, så fungerar änglamänniskans andliga kropp likadant. Inget saknas. Allt är på plats. Så här står det i *Himmel och helvete*:

”När människan övergår till den andliga världen, tar hon med sig allt som tillhörde henne som människa i världen utom sin jordiska kropp. När människan träder in i den andliga världen är hon trots allt i en kropp som liknar den hon hade i världen. Till utseendet är det ingen skillnad, ty hon varken känner eller ser någon skillnad. Men hennes kropp är nu andlig … Hon för med sig allt som hon äger i sig som människa, så att det inte kan sägas att människan efter döden har förlorat något av det som tillhör henne.” *Himmel och helvete #461*

**Evig ungdom**

Och alla är fulla av energi i det andra livet. Att det är så har en intressant förklaring. De flesta människor dör i en framskriden ålder. ”Han eller hon tyckte att det var dags nu”, kan man höra någon säga om en äldre människas bortgång. Men hur ska den skröpliga kroppen orka med allt på nytt i andens rike där det verkar vara lika full aktivitet som här på jorden. Swedenborg har ett fantastiskt svar: Alla blir unga igen! Här har vi svaret på frågan om den eviga ungdomen, som en del tror att det går att förverkliga på jorden i en jordisk kropp. Men så är det inte. Swedenborg försäkrar på många ställen att alla, oberoende av ålder, återgår till sin ”ungdoms blomma” som han så vackert uttrycker det. Vi hörde det i läsningarna, och här är ytterligare ett par exempel:

”De som kommer till himlen kommer då in i den ålder som i världen tillhör ungdomen, och de stannar kvar i den i all evighet, ja, även de som har varit gamla och ålderssvaga i världen. Så t ex återvänder kvinnorna till sin ungdoms blomma och fägring, även om de har varit aldrig så gamla och ålderstigna.” *Gudomliga försynen #324:4*

Och så möter Swedenborg två änglar, en äkta man och hans hustru, och de berättar för honom: ”Vi är makar och har levt lyckliga i himlen från den allra första tidsåldern, som ni på jorden kallar guldåldern, och alltid i samma blomstrande ungdom som du ser oss i idag’.” *Äktenskapliga kärleken #42*

Det är ju helt fantastiskt! Vilka möjligheter som öppnar sig! Vad får då dessa beskrivningar er att fantisera om? En joggingrunda i himmelskt vackra skogar. Skutta omkring med de små barnen på en lekplats. Vara ute på sjön och lägga ut nät när det blåser kuling och det behövs starka armar. Även den mentala styrkan går förstås tillbaka till ungdomens outtröttliga entusiasm för att hitta ny kunskap och skriva lärda verk som kastar nytt ljus på olika ämnen. Allt finns där. Allt är möjligt därför att krafterna har kommit tillbaka!

**Framtid**

Ja, allt är möjligt i det eviga livet. En gång när jag pratade med några ungdomar om livet och vad de drömde om, så sa jag: ”Ja, ni har ju framtiden framför er – medan jag har framtiden bakom mig!” De visste inte om jag skämtade eller vad jag ville säga med det. Jag tror att jag ville säga att jag har framtiden framför mig lika mycket som de, men att det så småningom blir ett kvalitativt hopp, då det yttre rummet byts från det jordiska till det himmelska rum-

met, så ja, där finns definitivt en framtid. Den framtiden är utan slut, så varför skulle jag inbilla mig att livet är över bara för att siffran för min ålder ökar år för år?! Det finns faktiskt väldigt mycket framtid. Swedenborg menar att ”människans liv på jorden knappt är mer än ett ögonblick i förhållande till livet efter döden.” *Arcana Cœlestia #5006* Den tanken uttrycks också i dagens text från Psaltaren: ”Tusen år är i dina ögon som den dag som förgick i går; ja, de är som en nattväkt.” *Ps 90:4* Vi skulle kunna säga så här då: Det spelar ingen roll att tiden går. Det finns fortfarande en evighet av tid kvar för att fullborda allt som vi har satt igång med här på jorden.

**Resten av isberget**

Och i detta ligger en stor tröst. Där finns ingen anledning att stressa. Livet tar inte slut. Livet fortsätter och det gör tiden också. Det som inte hanns med idag, hinns med i morgon. Änglarna lever liksom i ett ständigt pågående nu. Det borde vi göra här på jorden också. Det hela låter abstrakt, men det finns något mycket praktiskt i det.

Här på jorden har vi en begränsad tid för att uppnå allt vi vill göra. Vi gör vårt bästa inom de områden som vi försöker utveckla. Det kan vara både arbete och fritidssysslor som en hobby eller ideellt arbete i en förening. Vi gör det vi brinner för, men vi skulle vilja komma längre med det vi gör. Den biologiska klockan tickar. Man kan inte hålla på hur länge som helst, och då är det lätt att känna besvikelse över att man inte har uppnått det önskade resultatet innan tiden, så att säga, tog slut. Men tänk då, att allt som vi redan har påbörjat här kan utvecklas till fulländning i det eviga nuet som aldrig tar slut. Det som vi nu ser hos oss själva är bara toppen av ett isberg. Det som inte syns här och nu finns ändå och kommer att förverkligas på andra sidan. Det finns en framtid, och den är oändligt mycket större än vi tror.

**Slutsats**

Slutsatsen blir, att det inte spelar så stor roll, som vi inbillar oss, att vi ska – som det heter – lyckas, för det kommer vi nämligen att göra där på andra sidan. Där blir vi andligt vuxna och vet vad vi vill bli. Men att lyckas i evigheten är ändå annorlunda än vad vi föreställer oss här på jorden. Det handlar om att vilja vara till nytta för sina medmänniskor. Det är det som ger oss en äkta känsla av framgång och lycka. I slutet av *Sanna kristna religionen* får vi undervisning om detta: ”De som troget gör nytta får av Herren den lön som hör ihop med kärleken till nyttan. Den lönen är en inre sällhet, och detta är evig lycksalighet.” *Sanna kristna religionen #736:3*

Så fortsätt med det du älskar att göra, men med inställningen att det på något sätt ska vara till glädje för andra också. Då kommer ”dina händers verk” att fullkomnas.

”Må HERRENS, vår Guds, ljuvlighet vara över oss. Ge framgång åt våra händers verk.” *Ps 90:17*

Amen!